

čnímu. Byla-li sleva daně výdělkové povolena, platí to teprve od půlletí příštího; výjimka se činí jen u záložníků a zeměbranců, jež byli povoláni k činné službě vojenské nebo válečné. Při zvýšení daně musí se dbáti řízení pro vyměřování nové daně předepsaného. Zvýšení daně může též působiti zpět, leč dle § 3 zák. ze dne 18. března 1878, č. 31 ř. z. může se tak státi zpravidla jen ve příčině 2 posledních let.

Daň výdělkovou odepsati sluší, vzdá-li se kdo živnosti, neb byla-li někomu živnost odňata, nebo když podnikatel zemře, a sice vždy od půlletí příštího. »Likvidace« obchodní firmy nemůže býti příčinou odepsání daně, ovšem ale důvodem, aby daň snížena byla; daň může býti však odepsána (nál. spr. s. dv. ze dne 8. února 1881, č. 198, »Budwinski«, č. 1006) ještě před výmazem firmy likvidační z rejstříku obchodního, zjistí-li se jiným způsobem, že likvidatoři právní poměry společnosti úplně uspořádali.

3. Daň výdělková* (ze živnosti nové) zapravuje se vždy za celé půlletí, během kterého provozování živnosti bylo započato, ohlášeno nebo povoleno. Půlletí prvé počítá se od 1. ledna do 30. června, půlletí druhé od 1. července do 31. prosince. Byla-li živnost na jiného podnikatele přenesena, zaplatí tento nicméně daň za půlletí, ve kterém živnost převzal, bez ohledu na to, byla-li dřívějším majitelem živnosti daň zapravena čili nic; výjimky platí jen pro vdovy, jež živnost dále provozují, a pro živnosti realní. Obchodníci musí celoroční daň předem zapraviti.

V. Tresty.

Živnostník, který podloudným způsobem placení daně výdělkové se vymyká, má býti potrestán 4násobným obnosem roční daně výdělkové, která na jeho živnost dle patentu daňového vypadne. Kromě toho se jemu předepíše celý obnos daňový, který za tu dobu ze své živnosti zapraviti měl (d. dv. k. ze dne 7. dubna 1819, č. 11081 pol. sb. z. sv. 47 č. 49).

Kdo opomene ve lhůtě jemu určené podati úřadu finančnímu prohlášení o své živnosti ve smyslu § 5. pat., tresce se $\frac{1}{4}$ obnosu roční daně výdělkové, která jemu vyměřena byla. Podání prohlášení nepravdivého má v zápětí trest jednorozhodného obnosu daňového (§ 21. d. dv. kom. ze dne 14. ledna 1818). Trest vynáší finanční úřad I. stolice, proti jehož rozhodnutí připouští se stížnost ku zemskému finančnímu ředitelství a ku správnímu soudnímu dvoru.

Daň z cukru.

I. Předmět, podmět a míra daně.

Všeliký cukr, který se ze surovin nebo ze zbytků dřívější cukerní výroby vyrábí, podléhá dani spotřební, která byla upravena zák. ze dne 20. června 1888 č. 97 ř. z. a výn. min. fin. ze dne 9. července 1888 č. 111 ř. z.

Z cukru řepového a ze všech cukrů stejného druhu (třtinového cukru) obnáší daň ve kterémkoliv stupni čistoty (syrup k lidskému užívání nezpůsobilý vyjímaje) ze 100 kg. 11 zl., z cukru jiného druhu, je-li pevný, 3 zl., je-li tekutý, 1 zl. (§ 1 zák. ze dne 20. června 1888 č. 97 ř. z.).

Ku zaplacení daně jest z a v á z á n:

1. podnikatel výroby, běží-li však o zkrácení důchodkové, správce závodu, za něhož podnikatel ručí;

2. osoba, pro kterouž ze svobodného skladiště vyváží se výrobky nezdaněné, při čemž podnikatel rovněž ručí za zaplacení daně;

3. osoba, která nabyla výrobků cukerních, vědouc, že výrobky ty způsobem nezákonným unikly dani spotřební.

Je-li více osob zavázáno ku zapravení daně, ručí rukou společnou a nerozdílnou (§ 4 a 5 jmen. z.).

Daň spotřební pokud zapravena nebyla, vázne na výrobcích cukerních, ať se nacházejí v cukrovaru, ve svobodném skladišti, pod úřední závěrou na cestě z cukrovaru do svobodného skladiště nebo na cestě opáčné anebo na cestě ku vývozu za hranice, a předchází bezvýjimečně všem nárokům soukromoprávním.

Zapravení daně spotřební může býti žádáno též na osobách třetích, které jinak k tomu zavázány nejsou a sice:

1. na tom, kdo zboží jménem a ve prospěch osoby ku zapravení daně zavázané má ve schování, nebo komu bylo dáno zboží v zástavu;

2. na tom, na němž osoba ku zapravení daně spotřební zavázaná, má právo vrácení zboží dobývati žalobou vlastnickou nebo pořadem práva soukromého;

3. na držiteli, který nabývá zboží, důvodné podezření míti musil, že zboží způsobem nezákonným uniklo dani spotřební.

Nezaplatí-li majitel výrobků cukerních daň spotřební, vezmou se výrobky v úřední uschování a po uplynutí 3 měsíců prodají se veřejně na jeho náklad.

Zbytek ceny prodejem docílené vydá se po srážce daně spotřební a nákladů, s uschováním a prodejem spojených, vlastníkovi. (§§ 6, 7 a 9 jmen. z.)

Nezapravená daň spotřební dobývá se způsobem pro vymáhání daní veřejných předepsaným.

II. Dozor.

1. Každý majitel cukrovaru jest povinen do 4 neděl před započatím výroby v každém období výrobním finančnímu úřadu první stolice předložit přesný popis cukrovaru půdorysem opatřený, seznam všech přístrojů v cukrovaru se nalézajících, popis technického postupu výroby vůbec s udáním, jaké druhy cukru v dotýcném období vyráběti bude a udati denní pracovní dobu dle denních, po případě též dle nočních hodin, jakož i jméno správce závodu.

K cukrovaru počítají se výrobní místnosti t. j. místnosti, kde se děje technický postup cukerní výroby nebo rafinování, dále místnosti, v nichž se výrobky cukerní uschovávají a všechny ostatní budovy uvnitř ohrady kolem cukrovaru obehnané. Cukrovar musí býti totiž obehnán zdí, mříží, nebo tyčovým plotem ve výši nejméně 2 metrů. Ohrada může míti pouze tolik vchodů, kolik je jich ku provozování podniku potřebí; pro spojení obyčejné mohou býti otevřeny za dne čtyři, za noci nejvýše dva vchody.

Finanční úřad první stolice dá na základě popisů a seznamů jemu předložených ohledati místnosti výrobní, přístroje, jakož i nádoby schovací na výrobky cukerní. Podnikatel jest povinen při ohledání tom potřebná vysvětlení zřízencům finančním podati a jim nápomocen býti. Zřízenci finanční sepíší o ohledání cukrovaru protokol, který jest pak základem pro vykonávání dozoru. Jeden stejnopis protokolu odevzdá se úřadu finančnímu a druhý ponechá se v cukrovaru. Podnikatel jest povinen protokol tento chovati ve schránce zvláště k tomu určené, která jest orgánům finančním kdykoliv přístupnou.

Podnikatel a za jeho nepřítomnosti správce závodu jest dále povinnen, o každé změně ve vyšetřeném stavu podniku a ve stavu oněch osob, jež musí úřadu finančnímu oznamovati, do 24 hodin písemné oznámení (dvojmo) úředníkovi finančnímu, jemuž dozor nad podnikem jest přikázán, učiniti.

2. Zastaví-li podnikatel provozování svého závodu nejméně na 4 neděle, jest povinen do 14 dnů ode dne zastavení, finančním orgánům písemně to oznámiti.

Zřízenci finanční spočtou na základě tohoto oznámení veškeré zásoby hotových i nehotových výrobků cukerních, a podnikatel má na vůli spotřební daň na spočtené množství hotových poplatných výrobků cukerních vypadající částečně neb úplně ihned hotově zaplatiti, nebo ji započísti do obnosu daně jemu uověřeně. Zdaní-li se zásoba hotových výrobků tímto způsobem, může s nimi vlastník dle libosti naložiti. V případě opácném uzavrou zřízenci finanční skladiště, kde se výrobky hotové nalézají, úředními závěrami, kterýmžto způsobem uzavrou se též zásoby výrobků nehotových. Zřízenci finanční mohou dle potřeby přiložiti závěry úřední též na přístroje výrobní a tím zameziti jich používání. Nastane-li potřeba, aby závěra zřízenci finančními přiložená byla sejmuta, musí se o tom dříve dozorcímu orgánu oznámení učiniti. Nedostaví-li se do 6 hodin od učiněného oznámení zřízenec finanční, aby závěru sejmul, jest podnikatel nebo jeho zástupce oprávněn, sám tak učiniti.

3. Pokud úřad finanční to pokládá za potřebné, jsou cukrovary podrobeny stálému bernímu doзору. Finančním orgánům má býti ve kterékoliv době dovolen vstup do všech místností v ohradě se nalézajících, vyjímaje obydlí. Vstup do místností obytných, které nejsou s výrobními místnostmi vnitřně spojeny, jest dovolen orgánům finančním jen ve průvodu člena nebo zřízence obecního představenstva nebo úřadu politického a toliko za dne. Při prohlídce berní jest podnikatel povinen veškeré zápisy, rejstříky a listiny, jichž uschování jest mu nařízeno, bez prodlení orgánům finančním předložiti. Finanční orgánové mají dále přístup do místností, jež ku prodeji a uschování cukerních výrobků slouží, a jež náležejí obchodníkům s cukrem, neb osobám, jež při své živnosti výrobků cukerních užívají.

Úřad finanční první stolice může čas od času naříditi zvážení zásoby výrobků cukerních, když se rejstříky a zápisky před tím byly uzavřely. Leč takovéto zvážení má se státi jen jednou za rok a v době, kdy zásoby jsou nejmenší.

Zřízenci finanční mohou ku rozkazu úřadu první stolice nahlédati do veškerých živnostenských knih podniku a vypisovati z nich data vztahující se ku velikosti a způsobu výroby, ku opatření, upotřebení a odbytu výrobků cukerních.

Podnikatel jest povinen pro finanční orgány ku bezprostřednímu a stálému doзору nad podnikem jeho povolane uvnitř ohrady kolem cukrovary obehnané zříditi obydlí nejméně o 4 světnicích s příslušenstvím, dále u vchodu do ohrady strážnici a v místnostech výrobních příhodnou písařnu. Nájemné z těchto místností vyjedná s podnikatelem správa finanční.

4. Výrobky hotové ku prodeji způsobilé má podnikatel ihned dáti zvážiti a do uzavřených místností uložiti.

Vázení musí den před tím písemně orgánům finančním oznámiti.

5. Označování cukerních výrobků.

a) známkou živnostenskou. Cukr, který jest ku prodeji způsobilý, musí býti označen zvláštními registrovanými známkami živnostenskými t. j. známkami označujícími cukrovar, v němž cukr vyroben byl. Každý cukrovar jest povinen před započatím provozovacího období zvoliti sobě známku živnostenskou, kterouž úřad finanční schválí a v patrnosti dále vede. Katastr živnostenských známek veškerých cukrovarů země vede zemské finanční ředitelství.

b) známkou úřední. Výrobky cukerní, které zdaněny byly, musí, dříve než se vyvezou z cukrovaru nebo ze svobodného skladiště, opatřeny býti úředními známkami. To platí též o výrobcích z ciziny přivážených. Úřední známky jsou zhotoveny v ten způsob, že jich nelze odlepiti, aniž by stopy po nich nezůstaly. Aby známek těchto se mohlo účelně použiti, jest předepsán pro výrobky cukerní zvláštní způsob obalu. Podrobná ustanovení o tom obsahuje § 15. výn. min. fin. ze dne 9. července 1888 č. 111. ř. z.

Veškeré poplatné výrobky cukerní nalezající se mimo cukrovar nebo svobodné skladiště, pokud nenastane potřeba, aby byly vzaty z obalů za účelem bezprostředního upotřebení, musí býti opatřeny známkami úředními. Výrobky, které známkami úředními opatřeny nejsou, neb které jsou opatřeny známkami padělanými, nebo dříve již upotřebenými, pokládají se za nezdaněné, po případě za nevyclené.

6. Povinnost obchodníků cukrem. Chce-li kdo provozovati obchod cukrem nebo živností, v níž se cukru užívá, jest povinen to 14 dní napřed ohlásiti úřadu finančnímu. Osoby tyto jsou povinny při každé zásylce cukru prozkoumati, zdali všechny výrobky jsou opatřeny úředními známkami. Není-li tu úředních známek neb jsou-li padělané, jest obchodník nebo živnostník dotyčný povinen, učiniti o tom do 48 hodin oznámení nejblížejšímu orgánu finančnímu, jinak zavede se proti němu trestní řízení dle § 50. jmen. z.

7. V každém cukrovaru má se vésti zápisník o cukru hotovém, který byl zvážen a do skladiště uložen, dále zápisník o přijatém nezdaněném cukru, který byl odebrán z jiného cukrovaru nebo ze skladiště svobodného a konečně rejstřík o prodeji cukru. Podrobné předpisy o vedení těchto zápisníků obsahuje § 34. zák. ze dne 20. června 1888 č. 97. ř. z. a § 20. výn. min. fin. ze dne 9. července 1888 č. 111. ř. z.

III. Zapravování a uvěřování daně.

Za jednání poplatné prohlašuje zákon vyklízení výrobků cukerních z cukrovaru, nebo ze svobodného skladiště, nehledě k tomu, zda-li vyklízení to dani spotřební podrobena jest čili nic. Každé zamýšlené vyklízení výrobků cukerních z cukrovaru nebo ze svobodného skladiště musí býti finančním dozorcím orgánům písemně ve dvojím stejnopise ohlášeno. Ohláška má obsahovati udání dne, kterého se zásylka vyveze, druhu a ryzí váhy cukru, místa, kam zásylka jest určena, obnosu daně spotřební na zásylku vypadajícího atd.

Daň spotřební zapraví se pak dle úředně vyšetřené ryzí váhy vyklizených výrobků cukerních.

Cukr určený pro spotřebu podnikatelovu nebo jeho zřízenců musí

se rovněž ohlásiti ku vyměření daně spotřební, a smí býti přenesen do obydlí podnikatelova až, když daň z něho zapravena byla.

Daň spotřební má se zapraviti před ohlášením vyklizení výrobků cukerních u úřadu, jenž podnikatelstvu byl označen. Podnikatel může však napřed složit větší obnos peněžní, který stačí na několik zásylek a který se jemu pak zúčtuje.

Za jistých podmínek připouští se t. zv. uvěřování daně. Podnikatelům, kteří složí dostatečnou jistotu a kteří nebyli odsouzeni pro zločin, pro přečin nebo přestupek ziskuchtivosti, pro podloudnictví nebo pro těžký přestupek důchodkový, může býti povoleno, aby obnosy v jednom měsíci předepsané zaplatili až poslední den čtvrtého měsíce najednou.

O uvěřování daně spotřební z cukru platí následující ustanovení:

1. Uvěření daně povoluje finanční úřad první stolice nejvýše pro jedno období výrobní.

2. Jistota za daň uvěřenou poskytnuta býti může:

a) papíry cennými v § 23. (odst. II. č. 2.) výn. min. fin. ze dne 9. července 1888 č. 111. řz. vypočtenými;

b) knihovním zápisem na zástavě jistotu pupillární poskytující. Cena nemovitostí dani pozemkové podléhajících, které mají býti dány v zástavu, může se až do 31. prosince 1898 zjistiti na základě obnosu daně pozemkové, kteráž 70 násobená dá cenu nemovitosti (§ 23. odst. II. D jmen. výn. min.);

c) ručením úvěrních ústavů státnímu dohledu podléhajících za následujících podmínek:

α) Ústav ručení poskytující musí k tomu obdržeti povolení od ministerstva financí, které stanoví též obnos, do kterého ústav se zaručiti může.

β) Spotřební daň za jedno provozovací období musí obnášeti nejméně 20.000 zl.

γ) Listina, kterouž úvěrní ústav za zaplacení daně se zaručuje jako rukojmí, nesmí zníti na menší obnos 20.000 zl.

Osoby, na jichž jmění uvalen úpadek, dále osoby, které byly pro zaviněný úpadek odsouzeny, jakož i osoby úplné důvěry nepožívající, nemohou žádati za uvěřování daně na základě rukojemství ústavu úvěrního.

Povolné uvěřování pozbude platnosti (ipso jure), když podnikatel nebo ručící ústav úvěrní ohlásí úpadek nebo zastaví platy, aneb vyskytne-li se okolnost, která dle zákona podnikatele, jemuž daň uvěřena byla, z uvěřování vylučuje.

d) osobním ručením dle výn. min. fin. ze dne 22. prosince 1857 č. 242. řz. a ze dne 25. února 1860 č. 50. řz.

Správa finanční má právo žádati na poplatníkovi akcept směnečný, dosahuje-li uvěřený obnos daně spotřební z měsíčního súčtování vyplývající částku 5000 zl. (zák. ze dne 26. června 1868 č. 73. řz. a § 23. výn. min. fin. ze dne 9. července 1888 č. 111. ř. z.) Byla-li dána jistota solidárním ručením více ručitelů, má býti směnka jedním z rukojmí vydána, poplatníkem akceptována a girována druhému ručiteli, tímto dalšímu a posledním ručitelem úřadu daň vybírajícímu. Je-li rukojmím ústav úvěrní státnímu doзору podléhající, stačí akcept poplatníkův a přímé girování na úřad finanční. Směnky za tímto účelem vydané mají se domicilovati v místě, kde se nachází některý veřejný ústav jako: banka rak. uh., úvěrní ústav

pro obchod a průmysl a p. Ve případech, kde to není možným, mají se směnky umístiti v místě, kde se nachází úřad daň vybírající.

Nezaplatí-li poplatník v ustanovené lhůtě daň jemu uvěřenou, pozbude povolení uvěřovacího pro zbývající období provozovací.

Nezaplacené obnosy uvěřené daně zúrokuje se ode dne splatnosti 6⁰/₀ úroky z prodlení a dobývají se exekucí.

Byla-li daň spotřební zaplacená hned hotově, má poplatník nárok na 1³/₄⁰/₀ diskont, nehledě k tomu, je-li daň uvěřena čili nic.

IV. Výhody při zapravování daně.

Zdanění nepodléhá vyklizení cukru spotřebního nebo surového, který se uvnitř území celního vyváží do skladiště svobodného nebo ze svobodného skladiště, aneb z cukrovaru za hranici celní a surový cukr nebo cukerní moučka, jež uvnitř území celního z cukrovaru nebo ze svobodného skladiště se převáží do cukrovaru.

1. Vývoz a náhrada daně. Při vývozu cukru řepového za hranici celní poskytuje se poplatníkovi tak zv. náhrada vývozní, která obnáší ze 100 kg vyvezeného cukru čisté váhy s polarisací 88—93% 1 zl. 50 kr., ze 100 kg s polarisací 93—99⁵/₁₀% 1 zl. 60 kr. a ze 100 kg s polarisací nejméně 99⁵/₁₀% 2 zl. 30 kr.

Kdyby náhrada vývozní za veškerý cukr v jednom období výrobním (od 1. srpna do 31. července) vyvezený obnášela více než 5,000.000 zl., jsou povinni veškerí cukrovarníci tento přebytek státu nahraditi.

a) Kromě majitelů cukrovarů nebo svobodných skladišť, kteří nepotřebují zvláštního povolení, jsou všichni ostatní vývozníci, kteří činí nárok na vývozní náhradu, povinni zaopatřiti si zvláštní povolení, které udílí finanční úřad první stolice, v jehož okrese leží cukrovar nebo svobodné skladiště, pro jedno výrobní období pod podmínkou, že státní pokladně se zajistí daň spotřební na množství nezdaněného cukru připadající, jež má býti za hranici celní vyvezeno. Povolení to udělí se každému, kdo náleže ku třídě usedlých kupců (počítaje v to i komisionáře a speditéry), dle zákona jest povinen vésti knihy obchodní a živnostenské (dovolí-li orgánům finančním nahlédati ve knihy), ač nebyl-li odsouzen pro podloudnictví nebo těžký přestupek důchodkový.

b) Vývoz cukru s nárokem na vývozní náhradu dít se může jen přes celnici, která jest zvláště k tomu zmocněna, aby zásylky cukru vyřizovala. Vývozník jest povinen, o každé zásylce cukru podati deklaraci, použív k tomu zvláštního formuláře ve trojím, po případě ve čtverém stejnopise.

c) Úřední ohledání cukru ku vývozu ustanoveného vykoná se buď v cukrovaru nebo ve svobodném skladišti. Finanční orgánové prohlédnou zásylku, zjistí, zdali srovnává se s deklarací a přiloží po případě úřední závěru.

d) Dojde-li zásylka ve lhůtě odesýlacím úřadem předepsané k úřadu výstupnému a shledá-li úřad tento, že srovnává se úplně s deklarací, vyřídí zásylku, že může býti přes hranice převezena. Teprve když zásylka skutečně za hranice vyvezena byla, vydá úřad výstupní potvrzení o vývozu a učiní o tom oznámení přímo státní pokladně, u které výplata náhrady vývozní se má státi.

2. Má-li býti cukr spotřební nebo surový nezdaněný z cukrovaru do svobodného skladiště nebo surový a pískový cukr z cukrovaru nebo ze svobodného skladiště do cukrovaru dopraven, jest podnikatel povinen oznámiti

to organům finančním, majícím stálý dozor v cukrovaru nebo ve svobodném skladišti. Zřizenci finanční zjistí váhu a druh cukerních výrobků, které se odvéztí mají, zanesou to do zvláštních rejstříků a odkážou zásylku, kterou závěrou opatří, finančnímu orgánu, majícímu dozor nad podnikem, pro který jest zásylka určena. Dojdou-li výrobky nezdaněné, na cukrovar poukázané, vyšetří finanční orgán zásylku, prozkoumá úřední závěry, zjistí váhu a druh cukerních výrobků a zašle potvrzení o tom, že zásylka došla, finančnímu orgánu, který zásylku před jejím odesláním byl prozkoumal.

V. Tresty.

Zák. o dani z cukru prohlašuje následující jednání za trestná:

1. Počal-li podnikatel výrobu cukru provozovati, aniž by to byl úřadu finančnímu dříve oznámil, má býti potrestán trestem od 1000 zl. do 10 000 zl., a počal-li s provozováním dříve, než jak byl ohlásil, trestem od 100 zl. do 1000 zl. (§ 48.).

2. Neohlášené vyklízení výrobků z cukrovaru, které jest poplatným, trestce se pořádkovými tresty od 5 zl. do 500 zl. (§ 49.).

3. Těžkého přestupku důchodkového dopouští se obchodník cukrem nebo živnostník cukr při své živnosti potřebující, který cukerní výrobky, které nejsou opatřeny úředními známkami, nebo které jsou opatřeny známkami padělanými neb již upotřebenými, vědomě u sebe přechovává, na sebe převádí, prodej jich nabízí, nebo jinému postoupí, rozšiřuje nebo rozšiřovati se snaží.

Pro vyměření trestu budiž položen za základ obnos daně spotřební z dotýčných výrobků.

4. Obchodník cukrem nebo živnostník cukr při své živnosti potřebující, který vybíraje cukerní výrobky z obalu úřední známkou opatřeného, opomene tuto známku zničiti, má býti potrestán pořádkovým trestem od 2 zl. do 200 zl.

5. Vývozník cukru dopouští se těžkého přestupku důchodkového:

a) udá-li ve vývozní opovědi cukr ve množství větším o 5⁰/₁₀, a činí-li nárok na náhradu vývozní;

b) žádá-li ve vývozní opovědi náhradu vývozní v obnosu vyšším, než která jemu dle skutečného množství cukru přísluší;

c) nemá-li cukr, který se vyváží, té jakosti, kterou předpokládá náhrada vývozní, nebo byl-li na místě cukru shledán jiný předmět.

Trest vyměří se 8—16násobným ohnosem vývozní náhrady, která se neprávem žádá.

Pokuty při těžkých přestupcích důchodkových vyměřují se 8—12násobným obnosem daně spotřební, o kterou měla býti pokladna státní zkrácena. Byl-li vinník již potrestán pro podloudnictví nebo pro těžký přestupek důchodkový, může býti trest zvýšen až ku 16násobnému obnosu daňovému. Podnikatel, nespravuje-li sám závod, ručí bezvýjimečně za pokuty peněžité, které byly správci závodu, po případě jeho zástupci uloženy.

Pokuty peněžité, pokud ovšem trestním nálezem ještě uloženy nebyly, promlčují se ve 3 letech.

Daň z kuponů jest daň, které podléhají příjmy z úroků, dividend, veřejných úpisů dlužních, zápůjček loterních a akcií; zapravuje se při vyplácení kuponů srážkou obnosu na daň připadajícího, čímž rozeznává se ode všech ostatních druhů daně z příjmů. Majitel státních dlužních úpisů přijímaje úroky, platí daň kuponovou spíše jako věřitel státu, což může